

Тъй казала вешицата и не бързала. Синът и бил голям змей, голяма хала. От години вешицата търсела младо момиче за снаха.

Стояло момичето, стояло. Станало късно

– Бабо, моля ти се, дай ми огънче! – молела се сестрата. – Стана късно, ще ми се карат братчетата!

Тогава вешицата взела една тенекия, надупчила я и сложила пепел. Като вървяло момиченцето, пепелта се сипела и оставяла диря.

Дошъл змеят и почнал да се кара на майка си да каже кой човек е идвал. Тя разказала всичко за хубавото момиче, а змеят попитал:

– Къде да я намеря?

– Виждаш ли тази пепел? – отговорила вешицата. – По пепелта, по пепелта – право там ще отидеш!

Отишъл той, нахвърлил се върху момичето и почнал да я яде – така пет-шест дена. Момичето станало жълто, заслабнало, вече не било хубаво.

Малкото братче рекло на голямого:

– Ей, брат, виждаш, че сестрата не е добре – цялата е пожълтяла, отслабнала. Тука има нещо, нещо я плаши!

– А, кой ще я плаши? – не му повярвал по-големият брат. – В тази гора никой няма, само ние живеем сред зверовете.

– Слушай сега, ти ще отидеш на лов, а аз ще се скрия да видя кой идва тука и плаши кака!

Излезли те, тръгнали уж на лов, но малкият се върнал и се скрил. Дошъл змеят и отдалеч взел да свирка. А момичето плачело, плачело. Тогава братът се прицелил с лъка и ударил змея точно в главата. Паднал змеят и взел да се превива от болка. Четиридесет и една глави имал – едната била уцелена, но другите – живи. Излезнал братът и накълцал останалите четиридесет глави. От змея останали една каруца кокали. Взели децата кокалите и ги хвърлили в един трап.

А в това време чакала вешицата, чакала да се върне змеят – нямало го. Разбрала тя какво се е случило. Отишла при момичето и взела да плаче:

– Да е идвал синът ми тука, един змей? Той много ме ядеше, много ме плашеше, биеше ме!

– О, бабо, не бой се! – отговорила сестрата – Братята ми го убиха и му хвърлиха кокалите в един трап.

– Че къде са, да отида да плюя върху тях!

Завело я момичето при останките от змея и вешицата от кокалите набързо направила две гребенчета. Върнала се пак при момичето.